

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3500/2019
27.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Франц Бутолен, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 11789/17 од 28.03.2019. године, у седници већа од 27.11.2019. године, доне је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 11789/17 од 28.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 11789/17 од 28.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 17718/2016 од 09.06.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да му накнади штету због мање исплаћене пензије за период од августа 2013. године закључно са октобром 2015. године, у месечним износима наведеним изреком са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 49.680,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 11789/17 од 28.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14). Према

правном ставу усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 05.07.2016. године, странка коју је у успешно окончаној парници заступао адвокат обвезник пореза на додату вредност има право на накнаду трошкова на име ПДВ-а на адвокатску услугу, с тим да као доказ треба да приложи рачун о извршеним адвокатским услугама. У конкретном случају, тужиоцу су досуђени парнични трошкови које је пуномоћник определио на рочишту, без тражења њиховог увећања за ПДВ, и није приложен рачун о извршеним услугама. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, право на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, трошкови парничног поступка нису чинили главни захтев, па из цитиране законске одредбе произилази да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**